Predica de la Krefeld

Duminică, 04 noiembrie 2007, ora 10^{00}

Ewald Frank

Binecuvântat şi lăudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru, pentru harul şi credincioşia Lui. Astăzi, dis de dimineaţă, deja am primit e-mail-uri, telefoane Primul telefon a fost din Melbourne, Australia Kinshasa, Nairobi, Johannesburg, Guadelupe - de pretutindeni am primit ştiri că fraţii şi surorile au ascultat, au vizionat şi s-au bucurat împreună cu noi. Astăzi am primit un e-mail deosebit, de la fratele nostru iubit Shouts, în care zice: „ Dragă frate Frank, din toată inima îţi doresc ţie şi adunării, binecuvântările lui Dumnezeu, din Shanghai " . Toată lumea ştie unde este Shanghai. Suntem foarte recunoscători şi pentru cuvintele care urmează. Citesc: „ Este o mare binecuvântare că din orice parte a pământului se poate asculta Cuvântul original, ca să se poată împlini faptul că Domnul Şi-i chemă pe ai Săi afară, din toate popoarele, limbile şi naţiunile. Vă mulţumesc[ş.a.m.d.] Dumnezeu să vă binecuvânteze! " . Noi am spus-o deseori: este harul lui Dumnezeu. Apreciem foarte mult că veniţi, şi prin aceasta toată lumea ajunge să cunoască faptul că Domnul are o Biserică, care, desigur, este răspândită prin toate popoarele şi limbile, dar aşa cum a fost cu toţi slujitorii lui Dumnezeu, este necesară o platformă, o biserică locală spre a predica Cuvântul. Aşa a fost şi cu fratele Branham. EL a avut o biserică, şi într-o zi a spus: „ Când sunt în alte oraşe trebuie să ţin cont de predicator şi de adunare, dar aici pot să spun totul aşa cum mi-a fost dat de Dumnezeu " . Fratele Branham a fost un om amabil, o persoană iubitoare, care i-a apreciat şi respectat pe alţii, şi care n-a folosit amvonul altora ca să spună ceva ce ar fi provocat probleme într-o biserică locală. În biserica sa locală însă, a putut să spună totul liber şi deschis. Acolo nu-l putea întrerupe nimeni. Dar Dumnezeu a călăuzit în aşa fel, încât a putut să spună acolo totul aşa cum a dorit.

Acum, în acest sfârşit de săptămână, avem un autocar din Slovacia, plin cu fraţii şi surorile noastre scumpe. O spun liber şi deschis: dacă oamenii parcurg peste 1200 de km ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, ce va fi cu noi? Ce seriozitate, ce responsabilitate ne-a fost dată de Dumnezeu?

Avem apoi fraţi din Montreal, Pretoria, Uzbekistan ce-i face să vină aici? De ce sunt ei aici? Desigur, nu pentru că acest oraş ar avea vreun fel de atracţii turistice, ci pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Şi Dumnezeu a spus că va trimite o foamete după Cuvântul Său. Şi, fraţi şi surori, astăzi sunt mulţi care aleargă după oameni renumiţi care pot vorbi despre semne şi minuni. Aici este altfel: aici este vorba despre Cuvânt, despre hrana duhovnicească, despre ceea ce are de spus Duhul bisericilor. Şi Domnul îşi confirmă Cuvântul prin semnele care urmează. Tocmai ieri am auzit în birou două mărturii minunate despre cum a vindecat Dumnezeu de cancer. Noi nu facem aici prea multă reclamă, dar o spunem cu o inimă recunoscătoare: Dumnezeu este credincios! Isus Hristos este acelaşi ieri şi azi şi în veci. El îşi confirmă Cuvântul Său scump şi sfânt.

Suntem bucuroşi că voi toţi aţi venit, şi mai ales, cei ce sunt azi pentru prima dată aici. Vă rog ridicaţi-vă, cei ce sunteţi pentru prima oară aici. Sunt câţiva Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! El să fie cu voi. Noi ne bucurăm. Sperăm şi credem că nu este ultima oară. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Sunteţi bineveniţi oricând.

Acum vom avea o dedicare de copii, şi după aceea îl rog pe fratele nostru din Uzbekistan să ne salute De asemenea pe fraţii noştri din Montreal, şi din Pretoria - să vină în faţă şi să ne salute. []

Cu voia lui Dumnezeu, de azi într-o săptămână voi fi în Johannesburg, apoi în Pretoria, Cape Town, Durban, Port Elisabeth, şi probabil în două ţări vecine. Trebuie să răscumpărăm timpul este scump, şi este de asemenea o întărire pentru toţi fraţii, când sunt întemeiaţi pe Cuvântul adevărului. Astăzi am anunţat în presă că este o duminică a Bibliei, şi toţi

cei ce aveţi prieteni sau fraţi şi surori care ar dori să aibă o Biblie, puteţi primi una după adunare. Au mai rămas câteva

Fraţi şi surori, noi am auzit deja un cuvânt minunat din Iacov 5.7:„ Fiţi dar îndelung răbdători, fraţilor, până la venirea Domnului. Iată că plugarul aşteaptă roada scumpă a pământului, şi o aşteaptă cu răbdare, până primeşte ploaie timpurie şi târzie ". Ieri am vorbit despre ceea ce înseamnă venire. Domnul nostru a spus: „ Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi ". Nu o învăţătură, nu vreo „ descoperire " , ci El însuşi, Cel ce ne-a răscumpărat şi a mers să ne pregătească locul, El va reveni şi-i va lua pe ai Săi.

Apoi avem cuvintele minunate din Mat. 25, despre fecioarele înţelepte şi cele nechibzuite. Şi de repetate ori se ridică întrebarea: ce le deosebeşte pe cele înţelepte de cele nechibzuite? Şi unele şi altele au candele, au iluminare, sunt fecioare, nepătate - unde este diferenţa? Cred că am spus în Zürich: diferenţa constă în faptul că, de exemplu, Maria a primit Cuvântul făgăduinţei, apoi Duhul a venit peste ea şi astfel Cuvântul a devenit trup şi a locuit printre noi, şi noi am văzut slava Lui, slava singurului Fiu zămislit din Tatăl. În acelaşi fel, fecioarele înţelepte primesc acum Cuvântul făgăduinţei în ele, apoi Duhul Sfânt vine peste noi, ca Hristos să poată fi în noi nădejdea slavei, astfel ca viaţa nouă, divină, din noi, să se poată manifesta. Ştim cu toţii că ploaia cade peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi, peste cei răi şi peste cei buni - soarele luminează peste toţi - dar diferenţa constă în faptul că fecioarele înţelepte au primit Cuvântul ceasului, Cuvântul făgăduinţei, ştiind că Dumnezeu a lucrat într-un mod supranatural, prin harul Său. Cum a fost începutul noului legământ? Am spus-o de multe ori: s-a întâmplat într-un mod supranatural. Cerul s-a coborât, şi îngerul Gavril i-a dat lui Zaharia promisiunea naşterii lui Ioan Botezătorul. Aşa a început Noul Testament; s-a făcut trecerea de la Vechiul la Noul Testament. Luca 16.16 - „ Legea şi profeţii au ţinut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu se propovăduieşte ". Un început nou... Până atunci toţi au putut face ce-au vrut, dar din clipa aceea trebuia făcut ceea ce este corect

înaintea lui Dumnezeu. Şi noi am subliniat: oricine primeşte un om al lui Dumnezeu care, prin chemare dumnezeiască, aduce Cuvântul, primeşte pe Acela care l-a trimis. Şi oricine primeşte pe cel trimis, primeşte Cuvântul cu care a fost trimis omul respectiv. Aşa este scris în Ioan 1.5-6. Ioan a fost un om trimis de Dumnezeu.

Fraţi şi surori, prima carte scrisă de Gordon Lindsay despre slujba fratelui Branham, se numeşte Un om trimis de Dumnezeu. Şi noi am recunoscut acest lucru; n-am trecut pe lângă acesta, ci am recunoscut că există o făgăduinţă care s-a împlinit acum. Şi astfel, prin har noi putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum.

În acelaşi fel ştim că după încheierea slujbei lui Ioan Botezătorul, Domnul nostru Şi-a început slujba. Şi după ce s-a încheiat slujba Domnului nostru şi lucrarea de răscumpărare, a venit la existenţă Biserica nou testamentară, prin turnarea Duhului Sfânt, şi întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru şi-a urmat cursul în diferitele perioade de timp. O slujbă conducea în cealaltă, şi tot aşa. Iar acum Domnul are o Biserică în care a aşezat slujbe şi daruri, spre a vesti Cuvântul. Iar noi avem harul de a trăi la sfârşitul vremii harului - este un privilegiu, iar acesta este în legătură cu o responsabilitate. Nu noi am ales-o, nu noi am umblat după aceasta - aceasta ne-a fost dăruită de Dumnezeu. Astfel, ne asumăm răspunderea, înaintea lui Dumnezeu, de a duce vestirea adevărată şi clară, în toată lumea; şi noi mărturisim că fiecare învăţătură a Scripturii este sprijinită pe doua sau trei, sau mai multe versete. Un singur verset, o afirmaţie, un citat, poate fi sucit de oricine - dar noi mergem din verset în verset, de la Cuvânt la Cuvânt, de la Vechiul la Noul Testament, de la Noul la Vechiul, de la Evanghelii la cartea Faptelor, de la Fapte la Epistole, de la Epistole la Apocalipsa, pe care Dumnezeu a dat-o la sfârşit. Şi-I mulţumim Domnului că ne-a dat privilegiul să credem aşa cum zice Scriptura. Cuvântul din Romani 11 va trebui să-l citim mai des, ca să vedem cât este de important Cuvântul lui Dumnezeu. Romani 11.3-4: „ Doamne, pe profeţii Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au surpat; am rămas eu singur, şi caută să-mi ia viaţa ” .În v. 4 urmează exprimarea extraordinară: „ Dar ce-i răspunde

Dumnezeu? ” Pe noi nu ne interesează răspunsurile omeneşti.„ Dar ce-i răspunde Dumnezeu? ” EL răspunde prin Cuvântul Său. Şi aici este scris: „ Mi-am păstrat şapte mii de bărbaţi, care nu şi-au plecat genunchiul înaintea lui Baal ”. În vremea aceea a fost 7000. Câţi sunt astăzi, noi nu ştim, dar Domnul îi cunoaşte pe ai Săi.

Apoi, în v. 5 spune: „ Tot aşa, şi în vremea de faţă, este o rămăşiţă datorită unei alegeri, prin har ” . O rămăşiţă, o rămăşiţă! Eu n-am ce face - Dumnezeu a făcut alegerea, înaintea întemeierii lumii. Dar sunt recunoscător că noi putem aparţine acestei rămăşiţe, că am găsit har înaintea lui Dumnezeu, că putem auzi şi primi ceea ce ne-a făgăduit Domnul, şi ce ne-a spus în Cuvântul Său.

Noi am subliniat şi versetul 6: „ Şi dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har ” . Prin har am fost chemaţi afară, prin har suntem separaţi, prin har am auzit Cuvântul ceasului şi l-am ascultat. Despre asta este vorba de fapt; nu doar să auzim, ci să credem şi să ascultăm.

Fraţi şi surori, noi am subliniat-o deseori: acum la sfârşit, Biserica trebuie să se întoarcă la început. Apoi trebuie să mergem la cartea Faptelor, cap. 1, în legătură cu Luca 24, unde Domnul nostru, de la v. 47, a dat însărcinarea ca pocăinţa şi iertarea păcatelor să fie predicate în toate naţiunile. Apoi s-a accentuat: „ rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus ” - până ce s-a împlinit făgăduinţa Tatălui, apoi Îmi veţi fi martori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, şi până la marginile pământului. Noi am subliniat-o aici mai înainte: dacă Petru şi-ar fi ţinut predica fără ca Duhul Sfânt să fi fost turnat, atunci n-ar fi crezut trei mii de oameni într-o singură zi. Şi conform Fapte 2.41, ei au fost şi botezaţi. O predică neînsoţită de puterea Duhului Sfânt nu aduce rezultate biblice. Noi toţi trebuie să avem grijă ca puterea Duhului Sfânt să se manifeste la sfârşit precum la început. Şi atunci nu mai este Petru, ci Duhul Sfânt care însoţeşte Cuvântul, care-i dovedeşte pe oameni vinovaţi de păcat, ca ei să se pocăiască, să vină la Domnul, să-şi dedice vieţile Lui, apoi să fie botezaţi, în ascultare de Cuvânt.

Aici, în Fapte 1.2 omul lui Dumnezeu a scris despre Domnul nostru: „ până în ziua în care S-a înălţat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese ” . Patruzeci de zile a petrecut Domnul cu ai Săi, şi a vorbit despre Împărăţia lui Dumnezeu. Apoi în v. 3 spune: „ După patima Lui, li S-a înfăţişat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu ”. Dragilor, noi suntem conştienţi că Domnul ne vorbeşte prin Cuvântul Său descoperit proaspăt de la tron. Pentru noi lucrurile nu sunt doar scrise în Isaia, sau în Ieremia, sau în Fapte. Pentru noi, aceste cuvinte sunt scrise în inimile noastre - noi primim un Cuvânt viu. Şi-l putem primi cu un acord interior.

Ceea ce trebuie să luăm în seamă cu toţii, este scris în Zaharia 2, ultimele 2 versete, cu referire la poporul Israel. Noi binecuvântăm Israelul, în Numele Domnului. Şi vă rog să veniţi cu noi toţi cei ce puteţi să veniţi. Zah. 2.12-13: „ Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moştenire în pământul sfânt, şi va alege iarăşi Ierusalimul ” . Unde-Şi va primi Domnul Biserica, ca aceasta să poată să fie Biserica Lui? Desigur, nu împrăştiată prin toate denominaţiile - acolo Domnul n-are nici o ocazie să vorbească. Acolo vin predicatorii, pastorii, şi au un program anual. În „ duminica treimii ” se citeşte cutare text, iar alt text este citit în a treia duminică - programul pe tot anul este scris în avans, trebuie doar urmat. Domnul nu poate vorbi acolo. Unde vorbeşte El? În Biserica Lui, unde cuvântul este pus pe sfeşnic din nou.

Aici, ca o comparaţie, daţi-mi voie să recitesc v. 12:„ Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moştenire în pământul sfânt ”. - în pământul sfânt, în pământul făgăduit, în pământul părinţilor. Şi noi am văzut împlinirea deja, noi am trăit-o: poporul lui Israel a fost adus înapoi din 143 de ţări. Este scris: „ Voi zice miazănoaptei: ‚Dă încoace! şi miazăzilei: ‚Nu opri ”. Ei vin în pământul părinţilor lor, se întorc în pământul sfânt şi acolo în Ierusalim Dumnezeu îi va face din nou moştenirea Lui. La fel este cu Biserica nou testamentară. O mai spun odată: unde poate Dumnezeu să vorbească azi? Desigur, numai în Biserica Lui. Toate celelalte au propriile lor programe.

Apoi în v. 13 se spune: „ Orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a şi sculat din locaşul Lui cel sfânt! ” . Fraţi şi surori, noi trăim în timpul conducerii afară şi am subliniat-o de multe ori că suntem recunoscători pentru că putem să trăim acum, cu descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu şi a voii lui Dumnezeu, cu tot respectul faţă de rânduiala divină şi faţă de fiecare Cuvânt scris într-un anumit context. Şi unde este scris, de acolo aparţine. Şi toate celelalte versete care ţin de aceasta, trebuie luate în considerare.

Apoi, în 1 Petru avem nu doar o înştiinţare, ci faptul că fraţii noştri, la început, au predicat Cuvântul în puterea Duhului Sfânt; apoi vorbeşte despre lucrurile în care îngerii doresc să privească: 1 Pet. 1.12: „ Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înşişi, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer şi în care chiar îngerii doresc să privească ”. „ rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus ” . „ Atunci Îmi veţi fi martori, atunci veţi purta Cuvântul şi Eu voi fi cu voi, şi-mi voi însoţi Cuvântul şi-l voi confirma cu semne şi minuni ” . Biserica trebuie să se întoarcă la unitatea credinţei şi a cunoştinţei. Noi trebuie să căutăm unitatea Duhului, şi trebuie s-o găsim, trebuie s-o trăim împreună. Şi de aceea este necesar ca noi toţi să lăsăm deoparte toată cunoştinţa şi toate învăţăturile noastre, ca să ne lăsăm învăţaţi de Dumnezeu, căci aşa este scris: „ Nici unul nu va mai învăţa pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: ‚Cunoaşte pe Domnul! Ci toţi Mă vor cunoaşte ” .

Iar acum venim şi la punctul important: de ce înţeleg toţi greşit? Să ne întoarcem în istoria bisericii: fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu a fost înţeles greşit, răstălmăcit, şi pretutindeni au apărut denominaţii. Câte avem azi? 275 sau 375? Cineva scrie despre mii, dacă se iau în considerare şi toate celelalte grupări. Şi toţi spun că ei cred într-un singur Dumnezeu şi au o singură Biblie şi totuşi ajung la concluzii şi învăţături total diferite. Fraţi şi surori, de aceea ne-a trimis Dumnezeu un mesaj în care este un rezumat complet al întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru, fie că este vorba de Vechiul sau Noul Testament, sau evanghelii, până la Apocalipsa. Noi trăim cu adevărat după

descoperirea peceţilor, trăim într-un timp slăvit şi avem acces la lucrurile pe care profeţii nu le-au cunoscut. Ei cercetau să vadă când vor avea loc aceste lucruri, şi au fost luaţi acasă înainte de vremea aceea. Domnul ne-ar spune: „ Ferice de ochii voştri ”. Fraţi şi surori, noi suntem conştienţi de harul care este în legătură cu chemarea afară, cu despărţirea - acolo este ancorată mântuirea şi binecuvântarea noastră veşnică. Aşa este scris în 2 Cor. 6 de la v. 14: „ Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înţelegere poate fi între Hristos şi Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? ” Ce are de-a face Biserica lui Isus Hristos, turma răscumpărată prin sânge, cu toate denominaţiile făcute de oameni? Domnul nostru spune: „ Voi zidi Biserica Mea, şi porţile Locuinţei morţilor nu o vor birui ”. Domnul nu are trei sau patru sute de biserici, ci are o singură Biserică, chemată afară din toate bisericile şi denominaţiile, chemată din toate popoarele, limbile şi naţiunile, supusă lui Hristos, Capul. Şi în ea ultimul cuvânt nu-l au crezurile, nu ceea ce s-a hotărât la concilii - în ea contează doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, în toată veşnicia.

Haideţi să privim nişte versete, ca să vedem ce-a fost în inima lui Pavel deja pe vremea aceea, şi anume să-I înfăţişeze lui Hristos o fecioară curată. 2 Cor. 11.2-3: „ Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfăţişez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată ”. Aici el vorbeşte despre taina dintre Hristos şi Biserică. Apoi urmează teama: „ Dar mă tem ca, după cum şarpele a amăgit pe Eva cu şiretlicul lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu se strice de la curăţia şi credincioşia care este faţă de Hristos ”. Apoi apostolul scrie în v. 4: „ În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiţi un alt duh pe care nu l-aţi primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-aţi primit-o, oh, cum îl îngăduiţi de bine ” . Acesta este necazul în cercurile acelora care se referă la fratele Branham şi la mesajul ceasului. Dacă vine cineva şi le spune „ Profetul a spus ” atunci nimeni nu se mai gândeşte să ia Biblia, ci toţi se simt bine. Noi ne simţim bine numai dacă suntem în concordanţă, în credinţa noastră, cu Dumnezeu şi cu Cuvântul Său. O

atmosferă fabricată nu ne trebuie. Noi avem nevoie de Cuvântul original, de binecuvântările originale, de trăirile originale cu Dumnezeu. Şi, fraţi şi surori, haideţi să ţinem tare de faptul că noi n-am auzit doar mesajul reaşezării, ci mesajul premerge de fapt reaşezarea; dar aceasta trebuie să urmeze, aşa cum a spus-o Domnul nostru: „ Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce ”. Toate făgăduinţele date de El sunt DA şi AMIN. Şi cine vrea s-o ştie mai bine, să citească în Romani 9 cel puţin v. 8: „ Aceasta înseamnă că nu copiii trupeşti sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinţei sunt socotiţi ca sământă ”. De ce subliniem noi în fiecare predică, făgăduinţele ? Avraam ne este dat ca exemplu. El a trăit într-o ţară păgână, de partea cealaltă a Eufratului, şi iată că Domnul Dumnezeu vine din cer pe acest pământ şi vorbeşte unui om. Şi acest om, înainte, cu Nahor şi ceilalţi, slujea unor dumnezei străini, mergea pe propria-i cale, îşi urma propria religie. Dar în clipa când Domnul Dumnezeu a coborât şi l-a vizitat pe Avraam, s-a întâmplat ceva. Şi s-a întâmplat o dată pentru totdeauna. Fraţi şi surori, nouă nu ne este suficientă o predicare - Domnul trebuie să ne întâlnească în Cuvântul Său. Iar în momentul când Domnul ne întâlneşte în Cuvântul Său şi are loc chemarea afară, şi făgăduinţa cade în inima noastră, în clipa aceea nu ne mai uităm la împrejurări, la lucrurile care se văd, ci ne uităm la Cel nevăzut ca şi cum L-am vedea.

Şi este scris în Evrei că Dumnezeu a confirmat Cuvântul cu un jurământ. Să citim în Evrei 6.13-14 „ Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduinţa, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, s-a jurat pe Sine însuşi ”. Gândiţi-vă la aceasta - cum Dumnezeu îl ajută pe om şi-i vine în întâmpinare. Avraam este înaintea Lui şi El îi dă făgăduinţa - Avraam, un om ca toţi ceilalţi, şi pentru ca el să nu alunece în clipa când ar fi putut să fie încercat, Dumnezeu îi jură lui Avraam că promisiunea pe care i-a dat-o se va împlini. Nu este extraordinar? Fraţi şi surori, era necesar ca Dumnezeu să facă aceasta? Nu! Dar Avraam avea nevoie de acest lucru pentru ca niciodată să nu se ridice vreo îndoială. De aceea Dumnezeu jură pe Sine însuşi şi spune: „ Îţi jur, aşa cum am spus-o şi am promis-o, aşa se va întâmpla ” . Fraţi şi surori, cum este cu voi? Cum este cu mine, cum este cu noi? Oh, câtă siguranţă în Cuvântul lui

Dumnezeu! Toate cuvintele sunt DA şi AMIN, şi toate promisiunile ne aparţin pentru că suntem sămânţa duhovnicească a lui Avraam. Se continuă în v. 14:„ şi a zis: "Cu adevărat te voi binecuvânta, şi îţi voi înmulţi foarte mult sămânţa." " . Dumnezeu a jurat, Avraam a crezut, apoi din v. 15 spune: „ Şi astfel, fiindcă a aşteptat cu răbdare, a dobândit făgăduinţa " . N-am citit noi în Iacov 5.7, „ Fiţi dar îndelung răbdători, fraţilor... " ? Avraam a răbdat. El a ştiut că Dumnezeu a dat făgăduinţa, a confirmat-o printr-un jurământ - „ aşa cum a spus-o Dumnezeu, aşa se va întâmpla " . Nu este aceasta credinţa noastră? Nu este credinţa noastră ancorată în aceasta? „ Aşa cum ai spus-o Tu, aşa va fi, aşa se va întâmpla - cerul şi pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac " . El a aşteptat cu răbdare şi a dobândit făgăduinţa. Fraţi şi surori, nimic nu este mai sigur pe pământ decât împlinirea făgăduinţelor pe care ni le-a dat Dumnezeu. Nici un om nu poate să schimbe nimic în această privinţă. Este imposibil. Înaintea întemeierii lumii Dumnezeu a putut să hotărască şi a pus la cale planul de mântuire, pentru că El cunoaşte sfârşitul înaintea începutului. El ştie ce va veni şi ce va fi.

Apoi, în v. 16-17 spune: „ Oamenii, ce-i drept, obişnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o chezăşie, care pune capăt orişicărei neînţelegeri dintre ei. De aceea şi Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moştenitorilor făgăduinţei nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ " . El n-a dat doar făgăduinţa, nu s-a jurat doar pe Sine, El s-a pus garant că făgăduinţa trebuie să se împlinească, că se va împlini. Este ceva minunat, şi este valabil pentru noi toţi, astăzi.

Dragi fraţi şi surori, în Romani 5 avem cuvintele minunate despre răscumpărare, despre iertare, despre har şi mântuire: v. 9: „ Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiţi neprihăniţi, prin sângele Lui, vom fi mântuiţi prin El de mânia lui Dumnezeu " . Mergem apoi la v. 18 şi 19, unde se confirmă încă odată ce s-a întâmplat pentru noi: iertare, har şi mântuire: „ Astfel dar, după cum printr-o singură greşeală, a venit o osândă, care a lovit pe toţi oamenii, tot aşa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toţi oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viaţa " . Noi n-am avut nici o contribuţie la faptul că am fost născuţi în păcat;

n-am avut nici o contribuţie la faptul că Răscumpărătorul s-a făcut păcat pentru noi ca prin El să putem fi părtaşi la neprihănirea Sa divină. De aceea spune în v. 19: „ Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulţi au fost făcuţi păcătoşi, tot aşa, prin ascultarea unui singur om, cei mulţi vor fi făcuţi neprihăniţi ”. Totul s-a întâmplat pentru noi, iar acum se întâmplă prin har, prin noi. Noi am primit iertarea, împăcarea, am primit harul lui Dumnezeu personal, am trăit ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu şi ne-a dat în Isus Hristos, Domnul nostru. Şi noi credem că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Noi credem că drumul lui Dumnezeu către noi este drumul nostru spre Dumnezeu, şi că numai Unul singur a putut să spună „ Eu sunt calea, adevărul şi viaţa ”.

În Rom. 8.3 spune: „ Căci - lucru cu neputinţă Legii, întrucât firea pământească (carnea) o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimiţând, din pricina păcatului, pe însuşi Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului ”. Dumnezeu a pronunţat sentinţa, şi aceasta a fost aplicată cu Domnul şi Răscumpărătorul nostru, când păcatul tău şi al meu, vina mea şi a ta a fost pusă peste Mielul lui Dumnezeu. S-a întâmplat datorită păcatelor noastre. De aceea, Domnul nostru spune: „ dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre ”. Noi credem că EL ESTE, că El este Marele EU SUNT. În Vechiul Testament El încă nu se descoperise ca Fiu. În tot Vechiul Testament El a fost Domnul, EU SUNT care a umblat în grădina Edenului, care a vorbit profeţilor, care l-a vizitat pe Avraam, conform Gen. 18 - a şezut cu el, împreună cu doi îngeri, a mâncat cu Avraam, apoi cei doi îngeri au mers spre Sodoma şi Gomora. În Vechiul Testament El era Domnul, YAHWEH. În Noul Testament El este YAHSHUA - YAHWEH MÂNTUITORUL. Chiar şi cuvântul evreiesc ne spune cine a fost, şi este, Răscumpărătorul. YAHWEH, CEL VEŞNIC EXISTENT, acelaşi EU SUNT. În Noul Testament se spune „ şi-i vei pune numele Isus ” - YAHWEH, apoi SHUA - Mântuitor - El va fi YAHWEH Mântuitorul în persoană. De aceea puteţi citi că după învierea Domnului nostru, El n-a mai fost amintit niciodată c un titlu de Fiu, ci întotdeauna „ DOMNUL ” . Trebuie numai s-o citiţi. Totul îşi are locul său în Sfânta Scriptură. Apoi, în 1 Cor. 12 spune: „ Şi nimeni nu poate zice: "Isus este Domnul", decât

prin Duhul Sfânt ”. Şi am putea merge din verset în verset El este totul în toţi, este Mielul lui Dumnezeu, este Leul din seminţia lui Iuda, este Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui Avraam, Fiul lui David, Fiul Omului, Mijlocitorul - El poate fi totul în toţi, nu vă faceţi griji. Şi a trebuit să devină astfel, pentru noi, ca în El să putem avea totul. Binecuvântat şi lăudat să fie Domnul, Dumnezeul nostru. Acestea nu sunt teme de învăţătură asupra cărora cineva să se certe, ci sunt adevăruri biblice pentru care noi suntem recunoscători pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Sunt aici texte care ar trebui citite, dar să mergem în Col. 1 ca să vedem încă o dată în ce fel au predicat evanghelia oamenii lui Dumnezeu, la început, şi cum au arătat adevărurile biblice: Col. 1.14: „ în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor ” . Spuneţi AMIN! Noi n-o vom primi cândva, ci El a fost străpuns din pricina păcatelor noastre, a fost bătut, zdrobit, din pricina bolilor noastre, pedeapsa a fost pusă peste El ca noi să putem avea pace, şi prin rănile Lui noi am fost vindecaţi, prin harul Său. Nu vom fi vindecaţi, ci deja s-a întâmplat.

Apoi, în v. 16 continuă:„ Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile ”. Tocmai am spus că El a umblat în grădina Edenului, Cuvântul, El care „ a vorbit ” toate lucrurile la existenţă, şi care ţine şi astăzi tot universul prin Cuvântul Său puternic, conform Evrei 1.

Citim mai departe în v. 16: „ Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El ” . V. 17: „ El este mai înainte de toate lucrurile, şi toate se ţin prin El ” . Iar acum urmează partea noastră, partea ta şi a mea: „ El este Capul trupului, al Bisericii ”. Capul Trupului - Biserica! V. 19: „ Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, şi să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ cât şi ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui ” . Cu adevărat noi nu avem nevoie de nici o persoană sau instituţie religioasă - Dumnezeu nu ne-a adus o religie, ci S-a descoperit ca Tată în singurul Său Fiu zămislit. Putem citi în Gal. 4.4 care a fost scopul: „ Dar când a venit împlinirea

vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea ” . V. 6: „ Şi pentru că sunteţi fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: "Ava", adică: "Tată!" ”.

Fraţi şi surori, este o lucrare de răscumpărare încheiată, completă, desăvârşită, pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Isus Hristos, Domnul nostru. Oricine trece pe lângă aceasta, este pierdut. Şi lucrul acesta doare La fel toţi cei ce adaugă ceva la Cuvântul lui Dumnezeu sau la mesajul care ne-a fost dat haideţi s-o spunem: dacă cineva răsuceşte cuvintele clare şi adevărate [o face] spre propria pierzare şi spre pierzarea celor ce urmează asemenea fraţi, care n-au altceva de făcut, şi - ţineţi-vă bine - ei nu se concentrează pe nici un verset care ar sluji şi ar ajuta poporului lui Dumnezeu, ci se concentrează doar pe afirmaţii care pot fi înţelese într-un fel sau altul, care pot fi interpretate într-un fel sau altul. Şi, trist, ei întotdeauna ajung la concluzia greşită. De ce? Pentru că nu au Duhul lui Dumnezeu care călăuzeşte în tot adevărul. Ei au acumulat multe păreri - cum spuneam ieri, unii dintre ei, care s-au născut după 1963, pretind că Domnul are nevoie de o perioadă de timp, şi se referă la Isus Hristos, Domnul nostru, care Şi-a putut începe slujba numai la vârsta de 30 de ani, pentru că aşa scrie în Numeri 4.1 - că un levit îşi putea începe slujba numai la vârsta de 30 de ani. Şi Domnul nostru a trebuit să împlinească legea, şi Şi-a început slujba când s-a împlinit timpul. Dar ce-are a face aceasta cu revenirea lui Isus Hristos, care se va întâmpla într-o singură zi, într-un ceas? „ cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede până la apus ” .

Fraţi şi surori, noi trebuie s-o subliniem de repetate ori: pentru noi este un mare privilegiu că am primit teama de Dumnezeu în noi, fără să avem vreodată dorinţa să ştim ceva, ci aşa cum scrie în profetul Isaia, „ Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea ” , apoi Domnul poate să vorbească cu ai Lui, care umblă cu El. El poate vorbi cu ei despre întreaga Biblie, poate începe cu Geneza, poate să continue cu Psalmii, cu Profeţii, cu Noul şi cu Vechiul Testament, şi El nu doar vorbeşte ci ne deschide şi înţelegerea pentru împlinirea celor scrise. Apoi Domnul nostru poate lua cartea

cărţilor în mâna Sa, spunând „ Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-aţi auzit ”. Multe lucruri s-au împlinit înaintea ochilor noştri - noi n-am vorbit [amănunţit] despre semnele timpului, dar am înţeles cu toţii că am ajuns la sfârşitul timpului de sfârşit.

Haideţi să facem un rezumat. În această perioadă de timp profetică noi am avut o slujbă profetică, pentru că încă este scris că Dumnezeu nu face nimic pe pământ fără să-şi descopere taina Sa slujitorilor Săi profeţii. Aşa scrie în Amos 3.7. Apoi spune: „ sună cineva cu trâmbiţa într-o cetate, fără să se înspăimânte poporul? ”. Dacă este vorba despre planul de mântuire, Dumnezeu a trimis profeţi, iar în Noul Testament sunt apostoli şi profeţi. Şi oricine ajunge în Apoc. 10, acolo este din nou legătura: „ după vestea bună vestită de El robilor Săi, profeţilor ” . Acolo de asemenea, fraţi şi surori, sunt cuvinte - cheie, care ne deschid ca să vedem corect legătura, prin harul Său. Când Pavel scrie efesenilor, el spune: „ cum a fost descoperită acum sfinţilor apostoli şi profeţi ”. Oricine citeşte în Apoc. 10 poate vedea ce scrie acolo: Apoc. 10.7:„ în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi profeţilor ”. Apropo - şi-o spun acum pentru toţi fraţii care ascultă - aici este vorba despre al şaptelea înger cu trâmbiţa, nu despre al şaptelea înger al bisericii, al Laodiceei. Este vorba despre al şaptelea înger cu trâmbiţa, despre care vorbeşte aici Scriptura, de la deschiderea celei de-a şaptea peceţi. În Apoc. 8.1, este tăcerea din cer, de o jumătate de ceas, apoi în v. 2, „ Şi am văzut pe cei şapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; şi li s-au dat şapte trâmbiţe ”. Prima trâmbiţă, în v. 7, a doua în 8, a treia în 10, a patra în 12, a cincia în 9.1, a şasea în 9.13 Aceste trâmbiţe ne conduc spre cei patru îngeri ai judecăţii legaţi la marele râu Eufrat, ca să nimicească a treia parte a omenirii. Şi fiţi atenţi: în Apoc. 10 este anunţat, în Apoc. 9 este împlinit.

Apoc. 7.1: „ După aceea am văzut patru îngeri [nu şapte], care stăteau în picioare în cele patru colţuri ale pământului. Ei ţineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac ” . Reţineţi, patru îngeri legaţi, iar aici, în ultima

trâmbiţă este scris, în Apoc. 9.13-14 „ Îngerul al şaselea a sunat din trâmbiţă. Şi am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, şi zicând îngerului al şaselea, care avea trâmbiţa: "Dezleagă pe cei patru îngeri, care sunt legaţi la râul cel mare Eufrat!" ” Apoi se întâmplă ce este descris, şi anume că a treia parte a omenirii nu va mai fi. Aici avem a şasea trâmbiţă. Iar în cap 10.7 se face anunţul: „ în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi profeţilor ”.

Dragi fraţi şi surori, eu iubesc ordinea divină din Cuvânt, şi-I mulţumesc lui Dumnezeu pentru călăuzirea Duhului Său Sfânt. Nici un om nu s-ar descurca - oamenii deştepţi au încercat în trecut, şi au interpretat, şi într-o zi au ajuns la capătul puterilor lor. Noi înţelegem că prin ultima slujbă, prin slujba fratelui Branham, toate tainele care au fost ascunse au fost descoperite: începând cu grădina Edenului, din primul capitol al Bibliei, până la ultimul, totul a fost descoperit, nimic n-a rămas în întuneric. Lumina luminează - prin descoperire noi putem vedea totul. Dar şi aici trebuie să fim atenţi, de fiecare dată când fratele Branham s-a referit la Apoc. 10.7 a vorbit despre tainele şi nu despre taina. Fraţii ar trebui să distingă acest lucru - ar trebui să fie observat de către toţi fraţii care se cred gura mesajului.

Fraţi şi surori, am spus-o în repetate rânduri: dacă este vorbit la plural, atunci pluralul se potriveşte acolo, dacă este vorbit la singular, atunci singularul se potriveşte acolo. Întotdeauna trebuie lăsat în rânduiala dumnezeiască. Dar punctul principal este acesta: fratele Branham n-a fost omul prin care să se sfârşească taina lui Dumnezeu, care este Hristos, ci prin slujba lui profetică, prin puterea descoperirii divine care i-a fost dată lui ca profet, totul a fost descoperit - despre Dumnezeire, botez, cină, cădere, alegere - toate temele biblice au fost descoperite, la plural: TAINELE . Dar dacă este vorba despre Israel, atunci este numai O TAINĂ , TAINA LUI DUMNEZEU . ŞI TAINA LUI DUMNEZEU ESTE ISUS HRISTOS, DOMNUL NOSTRU . Dumnezeu s-a descoperit

în trup de carne, a fost socotit neprihănit în Duhul, primit în slavă, predicat printre neamuri.

Fraţi şi surori, mulţumim Domnului Dumnezeu pentru plinătatea Cuvântului Său, pentru fiecare Cuvânt, pentru fiecare capitol, pentru fiecare subiect; îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu. Dorim tuturor fraţilor şi tuturor surorilor de pe întregul pământ, ca Biserica Mireasă să revină în cadenţă, ca toţi să fim găsiţi în unitatea credinţei şi a cunoştinţei - un Domn, o credinţă, un botez. Fără învăţături deosebite, fără răstălmăcirea Scripturii, fără răstălmăcirea citatelor, ci vestirea adevărată şi clară a Cuvântului lui Dumnezeu, după cum ne-a fost descoperit prin harul Său. Şi toţi cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Şi dacă le ascultăm prin credinţă, atunci ne vor fi descoperite prin harul Său. Lui, Dumnezeului Atotputernic, singurului Dumnezeu, să-I fie adusă lauda şi cinstea acum şi în veac. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Să cântăm AŞA CUM SUNT.

În timp ce suntem în rugăciune liniştită, aş dori să întreb mai ales pe cei nou veniţi: aţi trăit voi o întoarcere, o înnoire, o naştere din nou? A fost Cuvântul lui Dumnezeu semănat ca sămânţă în inimile voastre? Fraţi şi surori, am o dorinţă, şi în lumea întreagă: nici un amestec, nici o răstălmăcire, nici o explicaţie, ci Cuvântul clar şi adevărat al lui Dumnezeu, care rămâne în veac. Câţi sunt de acord că noi nu plecăm urechea la nici o interpretare, la nici o explicaţie despre mesaj sau despre Cuvânt, ci rămânem în Cuvântul adevărului, pentru totdeauna? Spuneţi AMIN. Acest lucru dovedeşte că noi suntem sămânţa dumnezeiască, pentru că în Ioan 8 Domnul nostru a spus cărturarilor „ Pentru ce nu ascultaţi vorbirea Mea? ” Apoi El însuşi dă şi răspunsul: „ Pentru că nu sunteţi din Dumnezeu ” . Deja prin acest fapt ne putem testa: dacă suntem de acord cu Cuvântul. Daţi-mi voie s-o spun clar: dacă aţi fost aleşi înaintea întemeierii lumii, ca fiu sau fiică a lui Dumnezeu, atunci inima vi se va deschide, precum inima Mariei şi a Lidiei, şi a tuturor celorlalţi care au auzit Cuvântul lui Dumnezeu - inimile li s-au deschis. Împotrivirea este lăsată deoparte, cunoştinţa proprie este lăsată în urmă, noi curăţăm tot aluatul vechi ca să devenim o pâine nouă, nedospită, a

curăţiei şi adevărului, cum a scris Pavel bisericii din Corint. Cine doreşte să creadă ca Avraam, cine vrea să se dezlege de toate, ca să trăiască în siguranţa că Dumnezeu va împlini tot ce a făgăduit? Biserica este lucrul cel mai scump pe care-l are Dumnezeu pe pământ - este turma răscumpărată prin sânge, Biserica celor întâi născuţi, şi de aceea, fraţi şi surori, noi suntem scumpi în ochii Dumnezeului nostru. Şi Isus Hristos, Domnul nostru, şi-a dat sângele Său, şi viaţa, pentru noi. El ne-a răscumpărat. Bucuraţi-vă de aceasta! El ne-a răscumpărat, vina şi păcatul nostru sunt iertate, noi am aflat har înaintea lui Dumnezeu.

Câţi ar dori să-şi ridice mâinile, ca să vă putem include în această rugăciune? Noi toţi am dori să ne ridicăm mâinile, ca să ne rugăm lui Dumnezeu. S-o facem:

Doamne iubit, Cuvântul Tău nu se întoarce gol nici azi, ci împlineşte pe tot pământul scopul pentru care l-ai trimis - să cheme afară, să înveţe, să corecteze, să descopere. Doamne iubit, lucrează după dorinţa Ta cu Biserica Ta. Binecuvântează, binecuvântează aşa cum l-ai binecuvântat pe Avraam. Împlineşte, împlineşte promisiunile, împlineşte-le în curând. Noi credem, noi aşteptăm aceasta, şi-Ţi dăm cinste şi slavă. Aleluia.